

वा रस्य लः । १। खट्वायाम् (पाचङ्ग) क्षमरः । २। शीरा-
सनाङ्गे अङ्गुल्यापितकरतले यथाह योगशारे वसिष्ठः
“एकं पादमधैकक्षिन् विन्यस्योरो तं संस्थितम् । इतर-
क्षिन् तथैवोर्ध्वं शीरासनमिदं स्मृतम् । उत्तानिते कर-
तले करहत्तानितं परम् । आधायान्नाङ्गतं कृत्वा ध्याये-
दाक्षस्य सोऽन्तरम्” । ३। स्ववसिष्ठकथायाम् हेमच० ।
४। योगपट्टे च ।

पर्याङ्गपादिका स्त्री पर्याङ्गस्यैव पादोऽङ्गस्थाः ठन् वङ्
कप् वा कापि अतइत्थम् । कोलशिख्याम् राजनि० ।
पर्याङ्गवन्ध पु० पर्याङ्गस्य योगपट्टस्य बन्धः बन्ध-चञ् । योग-
पट्टवस्त्रादिना गृहजातुजङ्गः बन्धने “पर्याङ्गवन्धं निविडं
विभेदेति” कुमारः । ल्युट् । पर्याङ्गवन्धनं चाल्पेव न० ।
पर्याङ्गिण् कृत लि० अन्तेः परितः कृतः । “समन्तादग्निरेष्टनेन
कृतसंस्कारे “तान् वर्याङ्गिणस्तुत्सृजति” ताण्ड्य० ब्रा० ।
पर्याङ्ग पु० अङ्गमेधीये प्रथमयूपे बन्धनीयेषु पञ्चदशसंख्याकेषु
पशुभेदेषु ते च यजु० २११ मन्त्रे उक्ताः । “ते वाक् ते
पञ्चदश पर्याङ्गाः पशवो भवन्ति” शत० ब्रा० ११.१.२ ।
“पर्याङ्गान्त्रे” कात्या० श्रौ० २०।५।४। “क्षणापीवादयः
वामनान्ताः पञ्चदश पर्याङ्गसंज्ञा इत्यर्थः” कर्कः ।

पर्याङ्गन न० परितोऽङ्गनम् । पुनः पुनर्जन्मचे हेमच० ।
पर्याङ्गयोग पु० परितोऽङ्गयोगः प्रज्ञः । दृष्टार्थं जिज्ञा-
सायाम् हलायु० “एतेनास्यापि पर्याङ्गयोगस्यानङ्गायः”
इति दावभानः ।

पर्याङ्गोपेत्य लि० परितः अङ्ग-युज-कर्मणि ण्वत् । निप-
होपेत्या चोदनीये (निपहस्यानं प्राप्तोऽङ्गि) इत्येवम-
तुयोज्ये न्यायभाष्यम् ।

पर्याङ्गोपेत्योपेक्षण न० गौतमोक्ते निपहस्यानभेदे निप-
हस्यानं प्रप्तोपेक्षणे । “अनिपहः पर्याङ्गोपेत्योपेक्ष-
णम्” गौ० सू० । पर्याङ्गोपेत्योपेक्षणं चक्षयति । निप-
हस्यानं प्राप्तवतोऽनिपहः निपहस्यानानुज्ञावनमित्यर्थः
यत् त्वनेकनिपहस्यानपाते एकतरोद्भावनं तत् न पर्या-
ङ्गोपेत्योपेक्षणम् अथपरे निपहस्यानोद्भावनत्वावच्छिन्ना-
भावस्यैव तत्त्वात् ननु बादिना कथमिदमुद्भाव्यं स्वकी-
चीनविषयस्यायुक्तत्वादिति चेत् सत्यं मध्यस्थेनैव-
मुद्भाव्यं वादे च स्वयमुद्भावनेऽप्यदोषः” उक्तिः ।

पर्याङ्गन्त पु० परितोऽङ्गन्तं प्रा० च० । शेषमीमात्राप्ते ।

पर्याङ्गन्तस्त्री पर्याङ्गन्तं शेषमीमात्रायाः शः । यामादेः
शेषमीमात्रस्याने परितरे क्षमरः ।

पर्याङ्गान्तिका स्त्री परितोऽन्तिका । गुणनामे हारा० ।

पर्याङ्गन्य पु० पर्जन्यः+पुषो० । पर्जन्यगन्तार्थं उणा० ।

पर्याङ्गय पु० परित्यज्य शास्त्रनौकिकमय्यादान् अयः इच्छ-भावे
अच् । शास्त्रनौकव्यवहारातिक्तान्ते आचारे क्षमरः ।
पर्याङ्गवसान न० परितः अयः+सो-भावे ल्युट् । १। तत्तदधीव-
धारणे शेषभावधौ च ।

पर्याङ्गवसित लि० परितः अयः+सो-कर्मणि क्त । १। पूर्वोपरा-
लोचनेन अवधारितेऽर्थे २। निष्कृष्टार्थे च ।

पर्याङ्गवस्था स्त्री परितः अयः+स्था-कृङ् । १। विरोधे २। प्रतिपक्ष-
वादे च । ल्युट् । पर्याङ्गवस्थानं तत्त्वैव न० । तच्च पर्या-
ङ्गवस्थानं तत्कर्तारि लि० । “परितः विज्ञं व्याप्य स्थितः ।
पर्याङ्गस्थितं विष्णो पु० “जीवनः पर्याङ्गस्थितः” विष्णुस० ।

पर्याङ्गसन न० परितः अयः+क्षेपे-भावे ल्युट् । १। अयःधारणे
२। दूरीकरणे परितः ३। क्षेपे च । [२। प्रतिपक्षे च मेदि० ।

पर्याङ्गस्त लि० परितः अयः+क्षेपे कर्मणि क्त । १। परितः क्षिप्ते
पर्याङ्गि स्त्री पर्याङ्गस्ते शरीरं यत् परितः अयः+क्षेपे आधारे
भावे वा क्तिन् । १। पल्लवे (पाचङ्ग) त्रिका० तत्त्वार्थे
२। दूरीकरणे च स्वार्थे क । पर्याङ्गस्तिका हेमच० ।

पर्याङ्गान्त न० परितः आचानम् । एकपङ्क्तिस्थानं भुज्या-
नानन्यानवमत्त यत्नान्येनाङ्गे भुज्यमाने अन्त्येनाचमनं
कृतं तादृशे अङ्गे तज्ज्ञानमभ्यस्य “उपास्यं स्मृतिकाचक्षु
यय्यांचानमनिर्देशम्” मनुव्याख्यायां कुल्लूकभट्टः ।
“उदक्यास्तृप्तसंभुटं यय्यांचानञ्च यज्येत्” याज्ञ० ।
उद्दिष्टपुस्तके यय्यांचानमिति पाठः प्रासादिकः मनु-
नैकवाक्यत्वात् तथा पाठस्य युक्तत्वात् ।

पर्याङ्गचित लि० परितः आ+चि-क्त । आचिते आचिता०
नास्त्वान्तोदात्तता ।

पर्याङ्गण न० परितः आ+ल्युट् पुषो० । १। अयःसंज्ञायां २। पल्ल-
यने (जिन्) इच्छ-ल्युट् । पर्याङ्गणमप्यत् ।

पर्याङ्गहन् न० सोमोऽनघि स्थितः समन्तादान्ताङ्गतेऽनेन
परितः आ+नह-करणे ल्युट् । सोमशकटोपरिगत
पटकुटीरूपे तद्वद्वनोपाये पदार्थे कात्या० श्रौ० ७।७।१०
पर्याङ्गि न० परितः आप-भावे-क्त । १। यथेष्टे २। प्रौ ३। सामर्थ्ये
४। निवारणे ५। योग्यत्वे च । कर्तारि क्त । ६। समर्थे ७। प्राप्ते
च लि० मेदि० । ८। पर्याङ्गिप्रसम्भवेयुक्ते लि० ।

पर्याङ्गिस्त्री परितः आप-भावे क्तिन् । १। अयः प्राप्ते न्या-
यमतविज्ञे २। स्वरूपसम्भवेदे तथाहि “द्वित्वादिकं
यय्यांसिप्रसम्भवेन द्विवादिव्येव वर्ज्यते न प्रत्येकम् ।